

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Philippus maria dux Mediolanensis Poggio/ de laudibus Florentinoru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

Ita nocte paulum quid plus bibisset / ipse in caelum ad Iouem ipm aduolasset: non Mercurium stulticie suae finxisset nunciu. Sed errauit aspectu paulu homo uelanus graui oppellus somno. Quas em musas putauit / corniculę & ranę exiterunt: quarę alterę coaxantę illius loquacitatę / alterę mentis vertiginę representabant. Nam qd stulto illi comune cum musis: qui nihil nisi garrire nouit impitissimus oim qui uiuant: Orpheum se aut musę extimauit / ad quę musarũ chorus tanq; ad Aiacę suum proficiscerent. Iouē p̄terea minus odolum: cui magne cure essent fanatici hois somnia. Recte tamē per somnũ musas secũ locutas simulat. Si em ad hoicem vigilantę uerba fecissent aliquid forsan ab eis discere potuisset. Nunc cum uisibiliter arũ sciat: cum sit oim quos norim stultissimus: quicq; nouit / cum p̄sum id existat / rectissime somnũ id testat. Et ne hoies fraudet homo liberalis / ipse etiã hoc litteris mandauit. Nuncq; quicq; uerius aut scribere / aut loqui potuit C. q; se somnariare cum scribit / aut loquit. Quę cum uere somnariare uerba & C. digna indignissima sunt quibus respondeat. Hęc uero post risum ad retundendam illius pantaliam ad te scripsit: ut tu quoq; rideas / si epistolam quam circũferre ad ostentationem cepit / ad te destinauit. Vale. Ferrarię pridie Kalen. Aprilis.

Poggius Ioanni Spelmibergē. S.D.P.

Confusus dudum non eloquentia / quę nulla in me est: sed tua humanitate atq; in me beniuolentia: mihi ad te disputatorem habitam nup̄ a me cum Guarino nostro sup̄ Scipionis Cesarisq; p̄stantia: quã tibi placuisse summe est mihi uoluptati. Sed uide ne tuus amor fallat iudiciũ quod fers de rebus meis. Vereor ne tua affectio erga me amplius sentire te cogat / q; ueritas patiat: gaudeo tñ si qua in re familiarior rem tibi. Neq; est opus ut te excuses tarditatis in scribendo. Semp̄ sit cito / quod sit bene: neq; uero eiusmodi res erat ut festinatõnem postularet. Ep̄la tua hodie mihi fuit reddita: & is qui attulit se postridie recessurũ affirmauit. Rogauit tamē ut rediret: nam si quid esset oim me promisi tuis lris responsurũ. Sumpto itaq; calamo manũ festina hęc ad te exarui / ne rediret uacuis. Ap̄ ad te scribam pluribus. Si amplius tempus fuisset: fecissem transferri aliquas ep̄las / quas spero tibi non inuicem das fore. Sed si quis denuo ad nos ueniat: facito ut meũ loquar: parabo interim aliqua quę ad te deferant. Vale. Ferrarię. ij. Maij.

Poggius florentinus Guarino suo S.D.P.

Hodie accepi a te lras / & simul a doctissimo viro Ioanni Spelmibergē. cui res spondi paucis uerbis: qm pluribus scribendi tempus non dabat: cum is qui attulit litteras / diceret se in postolterum diem discessurũ. Itaq; & tecum ero breuior q; uellem. Fecisti rem mihi gratissimã qui reddidisti libellũ meũ Ioanni. Q. uero postis causa fuit cur tardius traderet: parendũ fuit tempis iniquitati. Neq; tamen in hac tarditate aliqua iactura facta est: quare nulla opus est excusatione. Q. scribis esse nõnullos mihi amicos viros graues ingenio & doctrina p̄stares: est mihi etiã atq; etiam summe gratũ. uellem ut id meis meritis tribui posset. Sed totum proficiscit ab eorũ beniuolentia / qui mea pluris faciunt q; sit equũ. Gaudeo tamē quę cuncq; eius rei causa sit: me diligi a multis. cum nihil sit in hac uita p̄stantius q; id age reut multorũ beniuolentia dignus esse uidearis. qd egregie uirtutis signũ esse conseruit. Sed q; uis nulla in me uirtus existat: letor tñ habere aliquam de me uirtutis opinionẽ cum id & ad laudem cõferat: & sit ueluti incitamentũ / ut tales conemur eua dere / quales esse existimamur. Sed hęc haftenus. Scripsi hęc manu festina / ut potius pauca scriberẽ q; nihil. Vale mi suauissime Guarine. Ferrarię. ij. Maij.

Philippus Maria Dux Mediolanus / eruditissimo viro amico nostro dilectissimo Poggio cui Florentiũ. secretario apostolico S.D.P.

Ex quorundā nostrorū relatione fidelit̄um intelleximus eruditissime vir/amice
 noster dilectissime: se penumero te q̄stum extitisse: Florentinos ciues a nōntullis
 impudenti quadā & fatiis proterua appellatione cecos diceamq; probauissimis
 & optimis viris falso inscripti nomis infamā/a nullo melius q̄a dignitate nostra
 posse deleri. De qua laudabili profecto assertionē & voluntatē tua non mediocrē
 voluntatē leticiamq; suscepimus: cum nihil a te nisi sincera & recta rōne/ nisi pruz
 dēi/ maturorūq; consilio credamus iudicari. Et profecto ea digna sapiētia & virtus
 te tua extimatio videt esse: que nō minus dignitatē nostrē pro mutua inter nos be
 nivolentia/ q̄ cuius illorū claritate videat cōsūlere. Quid em laudabilius / quid hos
 nestius: q̄ nos potissimū impendere opam/ ex qua optimorū omniū/ & in pri
 mis amicorū nostrorū fama reuifescat: Quid etiam iniquius: q̄ eos falsis inquinare
 numonibus/ quorū fides/pietas/integritas omni deniq; in re prudētia spectata est:
 Tuam igitur erga illam hē... mā ciuitatē/singulareq; cōduēs tuos charitatē/
 nec minus extimatiōnem dignitatis nostrē cōmendamus: laudamus: admiramur:
 & ita nos aniatos in futurū pollicemur/ ut quotidie magis hoc animo nostro pon
 deremus. Ceterum ut ad rem sp̄am accedamus: nō immerito nobiscum soles indi
 gnantantā apud illos vanitatis valuisse opiniōnē: ut Florentinos ciues nō nostra
 solum/ sed cunctorū ferme sentētia doctissimos / cecos aut sint appellare. Q̄ q̄ id
 ex inuidia quadam magis q̄ ulla aut ratione/ aut veritate putemus contigisse: ut
 clarissimis viris tanopere nonnulli conent̄ illudere. Quis enim a deo omniū rerum
 ignarus queat repiri: qui cum vrbis illius pulchritudinē/ ornatum intueat: tum
 quāto moderationē/ prudentiamq; intelligat: eos cecos arbitret/ a quibus singu
 la tanta ratione ac diligentia regi soleant: ac non potius seipm̄ non oculis modo/
 sed ingenio captum sentiat. Nos enim qui nulla affectione/ nulla inuidia aut ma
 livolentia ad iudicandū adducimur: tantum abest ut eos cecos arbitremur/ ut om̄
 prudētissimos & oculatissimos potius esse fateamur. Nam ut paulo altius sermo
 nem repetamus: quæ nam urbs memoria nostra quibit̄ repeniri: quæ prosperis in
 rebus equitatem ac moderationem / in aduersis fortitudinem Florentino popu
 lo parem visa sit prestitisse. Non enim priuatim duntaxat huic vel illi ciuitati be
 neficia contulit: sed uniuersē simul Italię tranquillitatem/ ac pacem impendere con
 natus est. Cuius rei cum multa ac præclara extent monumenta: illud vel in primis
 admiratiōe videtur esse dignum. Quippe cum maxima & gratissima bella cu m
 maioribus nostris gessisset hic populus: a deo aduersus omniū vires indefessus se
 pugilem pro libertate sua præstitit/ ut cunctorū bellorū semp̄ idem finis illi fuerit:
 ita Italię pax/ & securā tranquillitas: nec unq; cum sociorū suorum iniuria impe
 rium studuerit perire. Qua in re tanta ab illo humanitas pietasq; erga me pupil
 lum adhuc/ & scutum nostram malivolorum quorundam suggestione rurentem
 ostensa & obseruata est: ut diuini illius beneficij memoriam / nulla ex animo no
 stro exceptura sit oblitio. At vero proximo bello / quod a nobis pro gloria & dis
 gnitate solum cum Florentino populo gestum: quanta ab illo diligentia/ auctoris
 tate/ consilio/ providentiā conatibus nostris occursum fuerit euentus docuit:
 hæc unica urbs quasi iure quodam gentium libertatem vindicasse: nec ulla aut
 inimicitia/ aut malivolentia/ sed pro gloria nobiscum putetur contendisse. Nempe
 pesi uniuersuiusq; officium est patriam tueri / & libertatem propriam defendere:
 quis Florentios ciues accuset aut odio dignos censeat: qui ita se ad rei publicæ tute
 lam contulerunt/ ita in hostes fuerunt animati: ut nihil impie/ nihil auare/ nihil cō
 tumeliose credantur egisse. Sed totis Italię suorūq; fortunis pensatis/ odia semp̄
 cū armis posuere: nec secus prisce ac romane p̄bitatis vestigia imitati/ a q̄ origine
 dixisse referunt. Illius claritatē videant̄ amulasse. Hæc nobis profecto non cæci
 ac hebetis/ sed vigilantissimi prudētissimiq; consilij vident̄ esse signa. Sigdem opti

Florentinos
non cecos
esse.

Florentino
rum laus.

marū rerū notione non vulgi opinione / sed cōsilio / prudentia / auctē metimur. Ita vero nō minore laude putamus celebranda / q̄ domi & in pace v̄sa in rep. magno in honore semp̄ fuere. Semp̄ em̄ in illa cōsiliū grauitas fuit / integritas / cōtinentia / minima alieni ambitio / sui diligens custodia / amicorū charitas / profugiū oīmbō norum / tum artū liberaliū studia / talis deniq; moderatio / ut nihil potius q̄ Italiae pacē dare / afflictos tueri / sup̄bos cohibere / & fidem oīni auro utilitatiq; anteliter / sanctissimus senatus vester putet cogitasse. Quid de religionis cura & cōpore oronabibus referam; in q̄bus a deo urbs v̄sa credit excellere / ut cum nōnullē Italiae urbes una aut alia in re habeant p̄clare; haec sola maxime non inferiores tm̄ / sed habere quodāmodo censeant esse. Hęc autē cum oīmbus nota sint / ad extēsiā vestre ciuitatis ita dē nō putamus reticenda; q̄ q̄ multa a nobis breuitatis causa cōsilio omīssa sint. Sed hęc ip̄a recensere visum est / ut oībus plane notū fiat nō carcos / sed oculatissimos (ut p̄diximus) hmōi fore diues. Non p̄sentia solū / sed p̄terita ac futura cōsiderari solent; & qui ex oībus que ad tranquillitatē ac pacem popule cōducant nouerint eligere. Tales igit̄ nos viros nō amabimus; nō amplectemur; nō in delicijs sumus habituri; nō supra oīm ingenia videre cōsuebitur. Nos qui dem illos ut dignū est / oīni cura / diligentia / amore p̄sequemur; quantoq; maior ob gloriā cōtentio belli nobis cum illis fuit / tanto beniuolētiē charitas obstrictior; & fides indissolublior semp̄ erit; ut nihil tam magnū aut arduū excogitari queat / q̄ ad eorū fraternitate & beniuolētiā amplius possit auertere. curq; antiquior apud nos v̄tutis honos sit / q̄ Imperij aut diuitiarū ulla cupiditas. Quā obrem eruditissime vir nihil est qd̄ hmōi rumores magnificas / aut quidpiā insipientū voces ad laudem aut vitup̄atiōem exstimes cōferre. Ea demū vera laus est / que a laudato viro proficisci solet. Vnica clemētiē & virtutū operatio laudē promeret. Verba autē si nihil amplius q̄ bonorū calumniā p̄ se ferant; cōtemnenda ac nullius momenti habenda sunt. Nos autē oīni cura diligentiaq; p̄stābimus; ut utam istam de nobis extimatōem q̄ gratissimā nostre dignitati fuisse intelligas; nec minus cōciuiū tuorū amicitia ac fraternitatē amplectētes / totis viribus augemus / ut eorū bene facta in lucē prodeāt. Ad quosq; qd̄ nō laudē solū / sed utilitatē ac p̄cedentem status / rerūq; suarū / p̄sonā / opes / facultates deniq; (quo nihil antiquius nobis est) incōcussam fidem pollicemur; & oīa ip̄is grata offerimus leto corde; dispositi quocūq; facere ex q̄bus honos decusq; succedat florētissimē urbi vestre; cuius solū ac foelicem exoptamus libertatē. Vale amice noster dilectissime. Ex castro nostro Portetenis quinto Kalē. Augusti. 1438.

Laus vera

Illustrissimo Principi dno Philippo Marię
Anglo duci Mediolan. Poggii S.D.P.

Nisi vereretur adulatoris nomen; a quo sp̄ abhorruerit; p̄clarissime ac p̄stantissime Princeps; laudare plurib; v̄bis egregiā tuam p̄fecto q̄ meū uteris in scribēdo humanitatē. Quid em̄ humanius / qd̄ benignius fieri aut excogitari potuit; q̄ tantū ac talem principē seculi n̄ri p̄cipuū lumē ac decus; in quo p̄sca illa v̄tus ac probitas Italorū relucet; ultro scribere ad virum pusillū / ignotum sibi / nullis p̄sertim litteris prouocātū. Equidem tanto magis haec tua humanitas atq; animi equitas extollenda est / quanto eam excellentiori in dignitate collocatā videmus. Sunt qui humiliori in loco cōstituti / etiā cōpellati litteris scriptores / cōtemnūt ac scribere inferioribus dedignant. At vero tua p̄stans virtus & excellens quedam animi magnitudo verbis solū meis admonita / tantū mihi scribere dignata est; ut ip̄is litteris me collaudare / p̄riam laudibus extollere / & suam erga illius statū & comoda egregiam mentis affectionem scriptis notam esse voluerit oīmbus; ad ostendendum / si quis secus sentire videret; q̄ sincerus sit erga nos animus tuus; q̄ promptus ac firmus ad mutuā beniuolentiā atq; amicitia conferendam; Quod eo multū

Gratulā
Prīcipis hu
manitati.